

عنوان مقاله:

تاریخ بیهقی و هویت ملی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

یداله طالشی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران

معصومه محمدنژاد - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اسلامشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اسلامشهر، ایران

محمدجواد سام خانیانی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

تاریخ بیهقی روایتی از تاریخ سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ایران زمین در سده‌های میانه است. بدین سبب می‌توان مظاهری از هویت فرهنگی را در آن واکاوی کرد. بیهقی در زمانه ای به سر می‌برد که روزگار استیلای ترکان غزنوی بود و به سبب زمینه و زمانه تاریخی، از جهت نژادگی از یک سو، و اطاعت از خلیفگان عباسی، از سوی دیگر، شاکله های هویت ملی در نگاه غزنویان رو به افول بود. بیهقی نیز برخاسته از این مکتب و روزگار است و طبیعی است که عناصر قوامبخش هویت ایرانی، به تمامی، در آثار او نمود نداشته باشد و سویه های تبیین شرعی و سیاست عربی در قیاس با هویت ایرانی، مشهود به نظر آید؛ اما با این حال، برخی از جنبه های هویت ایرانی در تاریخ بیهقی نمودار است که از مهم ترین آنها، زبان فارسی و هویت زبانی است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در روزگار گسترش زبان عربی و رواج واژگان ترکی و بیگانه، بیهقی زبان فارسی را تثبیت کرد. اشارات مستمر بیهقی به آداب و رسوم ایران باستان و ذکر پادشاهان کهن ایران، از دیگر مولفه های هویت فرهنگی تاریخی قوم ایرانی است که در تاریخ بیهقی با آن مواجهیم.

کلمات کلیدی:

بیهقی، هویت ایرانی، زبان فارسی، دبیری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693244>

